

z Ministrami: Finansów, Budownictwa Przemysłowego oraz Budownictwa Miast i Osiedli, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 5 lutego 1951 r. w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej o wykonanie robót budowlanych i montażowych (Monitor Polski Nr A-18, poz. 238) wprowadza się następujące zmiany:

1) w „Warunkach umownych“ stanowiących załącznik Nr 2:

a) w § 4 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Rozliczenie za całość robót budowlanych i montażowych wykonanych na rzecz Zamawiającego następuje pomiędzy Zamawiającym a Wykonawcą na podstawie kosztorysu robót bez względu na to, czy Wykonawca wykonał te roboty własnymi siłami, czy też przez Podwykonawcę.“;

b) w § 23 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Jeżeli Wykonawca zleci wykonanie części robót Podwykonawcy, umowa zawarta pomiędzy nimi może zawierać zastrzeżenia co do ponoszenia przez Podwykonawcę części kosztów, pokrywanych przez Wykonawcę z tytułu udzielonych mu usług, mieszczących się w ramach kosztów ogólnych.“;

c) w § 74 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Rachunki przedstawione Zamawiającemu przez Wykonawcę powinny być sporządzone w oparciu o ceny kosztorysowe lub o scalone elementy kosztorysowe bez doliczania jakichkolwiek kosztów nie przewidzianych umową ramową ustaloną zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 5 lutego 1951 r. (Monitor Polski Nr A-18, poz. 238).“;

2) we wzorze „Umowy pomiędzy Wykonawcą a Podwykonawcą“, stanowiącym załącznik Nr 3, dodaje się w § 4 ust. 3 w brzmieniu:

„3. Wykonawca rozlicza się z Podwykonawcą z tytułu wykonanych przez niego robót na podstawie umownego kosztorysu z tym, że faktura wystawiona w oparciu o kosztorys podlega obniżeniu o 1%, oraz na podstawie ewentualnie zawartego w umowie zastrzeżenia co do ponoszenia przez Podwykonawcę części kosztów pokrywanych przez Wykonawcę z tytułu udzielonych Podwykonawcy usług mieszczących się w ramach kosztów ogólnych“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 7 marca 1951 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

313

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 13 marca 1951 r.

w sprawie udzielania zamówień Zakładom Doskonalenia Rzemiosła.

Na podstawie § 8 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zakłady Doskonalenia Rzemiosła pod względem udzielania im zamówień w zakresie działalności prowadzonych przez nie warsztatów szkoleniowo-produkcyjnych należy traktować na równi z przedsiębior-

stwami, wymienionymi w § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

314

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 8 marca 1951 r.

w sprawie zasad ustalania norm zaludnienia mieszkań.

Na podstawie art. 7 ust. 1 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami (Dz. U. R. P. z 1950 r. Nr 36, poz. 343) określam następujące zasady ustalania przez miejskie (gminne) rady narodowe norm zaludnienia mieszkań:

A. Zasady ogólne.

1. W miejscowościach, w których wprowadzona została publiczna gospodarka lokalami, miejskie (gminne) rady narodowe ustala w drodze uchwały normy zaludnienia mieszkań.

2. W mieszkaniach, odpowiadających obowiązującym standartom przestrzennym (stosowanym w nowym budownictwie mieszkaniowym), stosuje się normy za-

ludnienia określone w m² powierzchni użytkowej, w innych zaś mieszkaniach — normy zaludnienia określone w m² powierzchni mieszkalnej.

3. Norm zaludnienia nie stosuje się do mieszkań służbowych, do pomieszczeń mieszkalnych jednoizbowych oraz do zajmowanych przynajmniej przez dwie osoby samodzielnych mieszkań dwuizbowych (pokój i kuchnia).

B. Sposób obliczania powierzchni mieszkalnej.

4. Przez powierzchnię użytkową mieszkania rozumie się całkowitą wewnętrzną powierzchnię mieszkania przeznaczoną na cele mieszkalne i pomocnicze.

5. Przez powierzchnię mieszkalną rozumie się sumę powierzchni izb z przeznaczenia mieszkalnych bądź

z przeznaczenia niemieszkalnych (użytkowych), użytkowanych na cele mieszkalne.

6. Nie wlicza się do powierzchni mieszkalnej, stanowiącej podstawę do sprawdzenia normy zaludnienia:

- a) kuchni o powierzchni poniżej 9 m²,
- b) kuchni bez względu na powierzchnię, o ile lokal zajmowany jest przez więcej niż jedną rodzinę i przydziały kwaterekowe zastrzegają wspólną używalność kuchni,
- c) pomieszczeń o powierzchni poniżej 6 m² oraz pomieszczeń pozbawionych okna,
- d) łazienek, korytarzy, ubikacji, przedpokojów, schodów wewnętrznych, spiżarni, schowków, szaf w murze itp.

Kuchnie, wymienione pod lit. a) i b), nie są uważane za izby.

7. Pokój mieszkalny, którego powierzchnia przekracza 30 m², może być uważany za 2 izby, o ile zajmowany jest przez jedną rodzinę lub przez osoby samotne jednej płci.

Pokój taki nie może być uważany za dwie izby, jeżeli zajmuje go wspólnie z innymi osobą dotknięta chorobą, określoną w pkt 14 w trybie przewidzianym w tym przepisie.

C. Sposób ustalania norm zaludnienia.

8. Rady narodowe ustalają normy podstawowe i normy dodatkowe.

9. Normy podstawowe ustala się odrębnie dla dwóch kategorii osób.

Do kategorii pierwszej należą:

- a) osoby, wymienione w art. 6 dekretu o publicznej gospodarce lokalami,
- b) współmałżonek nie pracujący, lecz wychowujący dzieci do lat 7,
- c) dzieci w wieku przedszkolnym oraz pobierające naukę w szkołach wszystkich typów.

Do kategorii drugiej należą wszystkie pozostałe osoby mające prawo do zamieszkania z osobą uprawnioną (art. 7 ust. 3 dekretu).

10. Normy podstawowe wynoszą:

- a) w mieszkaniach odpowiadającym obowiązującym standartom przestrzennym dla pierwszej kategorii osób od 9 do 12,5 m² powierzchni użytkowej mieszkania, dla drugiej kategorii osób od 6 do 9 m² tej powierzchni,
- b) w mieszkaniach innych dla pierwszej kategorii osób od 7 do 11 m² powierzchni mieszkalnej, dla drugiej kategorii osób od 5 do 8 m² tej powierzchni.

11. Normy dodatkowe mogą być ustalone w formie zwiększonej powierzchni mieszkalnej o 10 m² lub dodatkowej izby dla osoby uprawnionej.

12. Prawo do normy dodatkowej uzyskują:

- a) osoby, których zajęcia zawodowe bądź funkcja społeczna wymagają stałej lub dodatkowej pracy w domu,
- b) osoby, których stan zdrowia lub wzgląd na zdro-

wie osób wspólnie zamieszkałych wymaga oddzielnej izby,

- c) osoby odznaczone orderem „Budowniczych Polski Ludowej“,
- d) osoby posiadające szczególne zasługi dla Polski Ludowej, chociażby nie wykonywały żadnego zawodu.

13. O potrzebie zastosowania normy dodatkowej dla osób wymienionych w pkt 12 lit. a) decyduje właściwa władza naczelną, która w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej może w drodze zarządzenia przenieść swe uprawnienia na kierowników bezpośrednio podległych jednostek terenowych.

W stosunku do członków prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi władzą naczelną jest Prezydium Rady Ministrów, w stosunku do członków prezydium rad narodowych niższych szczebli — prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

14. Norma dodatkowa może być przyznana osobom wymienionym w pkt 12 lit. b), jeżeli choroba zagraża otoczeniu lub wzbudza wyjątkową odrazę (np. otwarta gruźlica, choroby psychiczne, nowotwory złośliwe).

O potrzebie przyznania normy dodatkowej decyduje na podstawie orzeczenia lekarskiego w miastach stanowiących powiaty miejskie — prezydium miejskiej (dzielnicowej) rady narodowej, w pozostałych miastach oraz gminach — prezydium powiatowej rady narodowej. W przypadku nagromadzenia większej ilości spraw prezydium rad narodowych mogą przekazać swe uprawnienia specjalnie powołanym komisjom.

15. O potrzebie zastosowania normy dodatkowej dla osób wymienionych w pkt 12 lit. d) decydują prezydium wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi).

D. Rewizja obowiązujących norm zaludnienia.

16. Przepisy ustalające normy zaludnienia powinny być podane do publicznej wiadomości w sposób przyjęty w danej miejscowości oraz odpowiednio spopularyzowane wśród mas pracujących.

17. W miejscowościach, w których obowiązują normy zaludnienia niezgodne z zasadami, podanymi w niniejszym zarządzeniu, prezydium rad narodowych przygotowują projekty nowych przepisów o normach zaludnienia w oparciu o zasady niniejszego zarządzenia i wniosą je na najbliższe plenarne posiedzenie rady narodowej. Odpisy uchwał rad narodowych w przedmiocie wprowadzenia zrewidowanych norm zaludnienia prezydium przesyła:

- a) prezdydiom rad narodowych wyższego stopnia — po jednym egzemplarzu,
- b) Ministerstwu Gospodarki Komunalnej — jeden egzemplarz.

Całkowite przeprowadzenie rewizji norm podlega wykonaniu do dnia 15 maja 1951 r.

Minister Gospodarki Komunalnej: *K. Mijał*

315

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 8 marca 1951 r.

w sprawie zapewnienia mieszkań dla pracowników administracji społecznych osiedli i domów pracowniczych oraz innych osób wykonywających zawody usługowe.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1950 r. w sprawie mieszkań służbowych i mieszkań pracowniczych (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 257) zarządza się, co następuje:

§ 1. W celu zapewnienia sprawnej administracji społecznych osiedli i domów pracowniczych, jak również celem poprawienia warunków bytu w tych osiedlach i domach, ustala się odsetki kubatury, które powinny być